

نامه به آقای ناطق نوری وزیر کشور

در مورد مصاحبه ایشان روزنامه جمهوری اسلامی

جناب حجت‌الاسلام ناطق نوری وزیر کشور جمهوری اسلامی ایران

با سلام و آرزوی توفیق در شناخت و اعتراف به حقایق برای جنابعالی، لازم می‌دانیم به حکم وظیفه امر به معروف و نهی از منکر و توصیه به حق مطالبی پیرامون مصاحبه اختصاصی شما با روزنامه جمهوری اسلامی (شماره ۱۲۸۲ مورخ چهارشنبه ۱۱ آبان ۱۳۶۲) به استحضارتان برسانیم تا چنانچه ندانسته گفته‌اید به تصحیح گفته خود بپردازید و بدینوسیله به روشن شدن اذهان و دور شدن از خشم ایزد منان کمک فرمایید.

مقدمتاً باید بگوییم که ما در صدد نیستیم درباره داوری‌های جنابعالی از قبیل «موات» خواندن نهضت و یا «نداشتن چهره موجه» سخن بگوییم. از این قسمت با کرامت می‌گذریم و تنها یادآور می‌شویم که انتظار می‌رفت جنابعالی بدانید که کسی، آن هم در مقام وزارت کشور قانوناً اجازه هتک حیثیت شهروندان را ندارد. ما به مطالب خلاف واقعی که در این مصاحبه آمده است به شرح ذیل اشاره می‌کنیم تا اگر انصاف دارید به تصحیح آن بپردازید:

۱- فرموده‌اید «نهضت در تاریخ ۶۲/۸/۳ نامه‌ای برای ما فرستاد که در آن نامه درخواست موافقت با برگزاری این میتینگ را کرده بود.» چنین مطالبی انسان را به یاد داستان معروف «خسن و خسین هر ۳ دختران معاویه هستند» می‌اندازد. اولاً نهضت آزادی ایران در تاریخ ۶۲/۷/۳۰ و نه در تاریخ ۶۲/۸/۳ نامه‌ای به وزارت کشور فرستاده است و دلیل روشن صحت ادعای نهضت علاوه بر تصویرنامه نهضت و تلگرافات کمیته مرکزی و شهربانی که ضمیمه است دفاتر نامه‌های وارده وزارت کشور می‌باشد. ثانیاً در این نامه تقاضایی وجود نداشته و تنها برگزاری سمینار را به اطلاع وزارت کشور رسانده‌ایم. ثالثاً در این نامه به هیچ وجه سخنی از «میتینگ» وجود ندارد و جنابعالی به ناحق استنباط خود را به نهضت نسبت داده‌اید. در اینجا باید بگوییم که ممکن است نامه نهضت که در روز ۶۲/۷/۳۰ به وزارت کشور داده شده است چهارروز بعد به اطلاع جنابعالی رسانیده باشند که در این صورت نیز حق بود مساله را عیناً و با صراحت با ما و مردم در میان بگذارید.

۲- فرموده‌اید «این سمینار هم مانند سمینارهایی است که در جامعه تشکیل می‌شود و در روزنامه‌ها هم نوشته می‌شود.» آقای وزیر ما هم علاقمندیم که به جای پخش اطلاعیه بتوانیم سمینارها و جلسات خود را در روزنامه‌ها اعلام کنیم و برای خود و مدعوین مشکلاتی مانند آنچه پیش آمد فراهم نسازیم ولی جنابعالی به عنوان وزیر کشور جمهوری اسلامی و به عنوان عضو شورای مرکزی حزب حاکم به خوبی می‌دانید که روزنامه‌های کثیرالانتشار که متعلق به بنیاد مستضعفان بوده و تحت نظارت معاون نخست

وزیر در امور بنیاد اداره می‌شوند حاضر نیستند حتی با اخذ بهاء، آگهی‌های تسلیت و کلاسهای سیاسی - عقیدتی نهضت آزادی ایران را به اطلاع مردم برسانند. اگر حاکمیت برخلاف قانون همه درها را به روی حزبی قانونی چون نهضت آزادی ببندد آیا چاره‌ای جز پخش اطلاعیه آن هم در سطح محدود (نه آنطور که جنابعالی گفته‌اید که در سطح شهر پخش شده است) می‌ماند؟

۳- شما سمینار نهضت آزادی را «میتینگ» نام نهاده و بدینوسیله تجاوز به ساختمان نهضت را قانونی جلوه داده‌اید. اولاً همانطور که اعلام شده است این سمینار در ساختمان نهضت که گنجایشی کمتر از پانصد نفر دارد برگزار می‌شد و همه کس می‌داند که در فضایی بدین کوچکی نمی‌توان میتینگ برگزار کرد. ثانیاً اگر جمعیت بیشتری به دعوت ما پاسخ مثبت می‌داد مأمورین کمیته و شهربانی قانوناً می‌توانستند به آسانی و برای جلوگیری از سد معبر آنها را به خانه‌هایشان برگردانند. ثالثاً اگر هم ادعای باطل جنابعالی را پذیرفته و این سمینار را میتینگ نام نهیم باز هم چنین گردهمایی طبق تبصره ۲ ماده ۶ قانون احزاب که می‌گوید:

«تشکیل اجتماعات و راهپیمایی طبق اصل ۲۷ قانون اساسی آزاد است ولی برگزاری آنها در پارک‌ها، میادین و معابر عمومی منوط به کسب مجوز از وزارت کشور است.»

تنها زمانی نیازمند به اجازه وزارت کشور است که در پارک‌ها و معابر عمومی برگزار شود و روشن است که محل برگزاری این گردهمایی داخل ساختمان نهضت آزادی ایران و نه در پارک، معبر و یا میدانی بوده است. ضمناً توجه دارید که این ماده احزاب را مکلف به مطلع ساختن وزارت کشور در موارد گردهمایی‌های داخلی نمی‌نماید و نهضت با حسن نیت و داوطلبانه طی نامه شماره ۲۱/۴/۴۱۳ مورخ ۶۲/۷/۳۰ مراتب را به اطلاع وزارت کشور رسانیده است.

۴- فرموده‌اید: «بنده دستور دادم که به منطقه رفته و مردم را متفرق کنند تا به ساختمان نهضت و افرادشان حمله نشود». آقای وزیر اگر راستی شما چنین دستوری دادید باید بگوئیم، کارکنان حوزه مسئولیت شما ظاهراً کمترین ارزشی برای دستوراتتان قائل نبوده و عملاً آن را اجرا نکرده‌اند. زیرا این کارکنان نه تنها مردم را متفرق نساختند بلکه خود جزء مردم بودند و به عنوان نمونه حتی یک نفر از مهاجمین را دستگیر نساختند. هم اینان بودند که پاره‌ای اسناد و اموال نهضت را به کمیته مرکزی بردند.

۵- فرموده‌اید: «ملتی که دارد کشته می‌دهد و برای حفظ استقلال و آزادی می‌جنگد آیا درست است که بعد عده‌ای بیایند و بگویند که ما می‌خواهیم سمیناری برای تأمین آزادی انتخابات تشکیل دهیم؟» پاسخ سؤال شما روشن است. اولاً اصل نهم قانون اساسی که خونبهای شهیدان است صریحاً گفته است که:

«در جمهوری اسلامی ایران آزادی و استقلال و وحدت و تمامیت ارضی کشور از یکدیگر تفکیک ناپذیرند و حفظ آنها وظیفه دولت و آحاد ملت است. هیچ فرد یا گروه یا مقامی حق ندارد به نام استفاده از آزادی به استقلال سیاسی، فرهنگی، اقتصادی و نظامی و تمامیت ارضی ایران کمترین خدشه‌ای وارد کند و هیچ مقامی حق ندارد بنام حفظ استقلال و تمامیت ارضی کشور آزادی‌های مشروع را هر چند با وضع قوانین و مقررات، سلب کند.»

ثانیاً آیا وزیر کشور چنین ملتی، حق دارد خودسرانه این اصل را زیرپا بگذارد و کسانی که اجرای آن را مطالبه کرده‌اند مورد اتهامات ناروا قرار دهد. ثالثاً اگر آزادی‌های مصرحه در قانون اساسی

حکم فرماست بهتر بود اجازه داده می شد که چنین سمیناری برگزار شود و همه مردم بدانند که آنان که درخواست تأمین آزادی انتخابات را دارند گروهی دروغگو می باشند. ولی آقای وزیر بگذارید ما سؤال شما را به صورت دیگری مطرح نموده بپرسیم «ملتی که دارد کشته می دهد و برای حفظ استقلال و آزادی می جنگد آیا درست است که حق حضور آزادانه در یک گردهمایی قانونی را نداشته باشد».

۶- فرموده اید: «همواره امام امت هم به رأی مردم و آزادی انتخابات تأکید فرموده اند». جناب آقای وزیر کشور آیا سزاوار است علیرغم تأکید امام امت اینگونه با کسانی که برای تأمین آزادی انتخابات می کوشند برخورد خصمانه کنید؟

۷- فرموده اید: «همان شب می بینید که رادیوهای بیگانه شروع به تبلیغات بر ضد جمهوری اسلامی می نمایند و می گویند که در ایران حتی به اندازه تشکیل یک سمینار هم آزادی نیست». آقای وزیر در حالی که نهضت تسلیم درخواست مخالف قانون وزارت کشور شده و سمینار را لغو نموده بود و مراتب را طی پرده ای که بر دیوار خارجی ساختمان دفتر نصب کرده بود به اطلاع عموم رسانیده بود اگر وزارت کشور وظیفه قانونی خود را در حفظ امنیت شهروندان انجام می داد و مانع تهاجم به نهضت می گردید آیا برای رادیوهای بیگانه خوراکی فراهم شده بود؟ راستی اگر وزارت کشور حمله به دفاتر احزاب را خلاف قانون می داند چرا جلوگیری ننموده و درصدد توقیف و محاکمه متخلفین بر نمی آید؟

جناب آقای وزیر کشور باید بگوییم همانطور که «سمینار تأمین آزادی انتخابات» توانست از اولین گام آزادی انتخابات را اثبات کند، مصاحبه جنابعالی نیز به خوبی توانست صحت اطلاعات و یا حسن نیت و بی نظری جنابعالی را آشکار سازد. گواه عاشق صادق در آستین باشد.

ما در برابر این آزادی کشی ها و بی عدالتی ها چاره ای جز صبر نداریم. تنها به حکم وظیفه خطیر امر به معروف و نهی از منکر و توصیه به حق گهگاه اقدامی نموده و خود را به خطر می اندازیم و امیدواریم که بتوانیم در پیشگاه الهی روسیاه نباشیم.

ربنا آتنا من لدنک رحمه و هیئتی لنا من امرنا رشدنا

نهضت آزادی ایران

۶۲/۸/۲۱